

ע"פ 4737/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 4737/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

פלוני המערער:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי ירושלים
(כב' השופט הבכיר א' כהן) מיום 07.06.2016
בת"פ 016148-08-15

תאריך הישיבה: י"ט בתמוז התשע"ז (25.7.2016)

בשם המערער:

עו"ד מחמוד מוחמד

בשם המשיבת:
עו"ד בת שבע אבגד
מר חממי ג'ובראן
מר יונתן גורנברג
מתורגמן לשפה העברית:

פסק דין

השופט נ' הנדל:

1. המערער, קטין ליד ספטמבר 1997, הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ארבע עבירות של התפרעות, שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירה של

עמוד 1

חברה בمزيد ברכב. המערער נידון לעונש מאסר בפועל של 4 שנים, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ש"ח. מכאן ערעורו על חומרת עונש המאסר בפועל.

כתב האישום המתוקן כולל ארבעה אישומים. על פי האישום הראשון, בסוף אוקטובר 2014 המערער השתף יחד עם שרשות רבות של מפרי סדר בהתקלות שבמהלכה ידו אבני ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון בשכונת סילואן בירושלים (להלן: השכונה). במסגרת ההתרעות המערער ידה מספר רב של אבני לעבר כוחות הביטחון שהי במקום. על פי האישום השני, מספר ימים לאחר מכן שוב השתף המערער, יחד עם מספר רב של מפרי סדר, בהתקלות בה ידו אבני לעבר כוחות הביטחון בשכונה. במסגרת זו, ידה המערער בהיותו רעל פנים, יחד עם אחרים, عشرות אבני לעבר כוחות הביטחון שהי במקום. באישום השלישי, המערער השתף – יחד עם מספר רב של מפרי סדר, חלקם רעל פנים – בהתקלות בה ידו אבני ובקבוקי תבערה לעבר כלי רכב של יהודים מגנות של בתים בשכונת סילואן. באותה העת, נסע במעלה הכביש מיניבוס ובו עשרה נוסעים. המערער, שהיה רעל פנים, ידה יחד עם אחרים בקבוקי תבערה וכן מספר רב של אבני לעבר המיניבוס. כתוצאה לכך נפגע המיניבוס מבקבוקי התבערה ומהאבנים, סטה הצידה והתנגש במספר כלי רכב. על פי האישום הרביעי, במהלך חודש Mai 2015 השתף המערער עם מספר רב של מפרי סדר בהתקלות בה ירו בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון בשכונה. המערער, בהיותו רעל פנים, זרק בקבוק תבערה דולק אל עבר ג'יפ של כוח משטרת. בקבוק התבערה נפל על הרצפה בסמוך לאחד מגללי הג'יפ והגלה הטלחה כתוצאה לכך. באישומים הראשונים והשני הורשע המערער בעבירות זהן של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק); והתרעות לפי סעיף 152 לחוק. באישום השלישי הורשע המערער בעבירות של חבלה בכונה מחמורה לפי סעיף 329(2) + סעיף 29 לחוק; חבלה במידה ברכב לפי סעיף 413ה לחוק; והתרעות. באישום הרביעי הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמורה והתרעות.

2. קצין שירות המבחן ציין כי מדובר בנער בעל נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות, שהויה מעורבותו הראשונה עם החוק הפלילי ואינו מעוניין בנסיבות חוזרת בפליליים. כן צוין שהמערער נתה להשליך אחריות על ביצוע העבירות לגורםים חיצוניים, שמציב לעצמו "יעדים נורמטיביים" לאחר שחרורו מעונש המאסר.

הсанגור טוען כי העונש חמור יתר על המידה, ואילו התביעה תמכה בגזר הדין.

3. נכן להתייחס לדברים בקצרה אך בצורה ברורה. רוח רעה ננכשה לחברה בחודשים האחרונים. אכן, רוח זו אינה חדשה אך עצמתה התגברה ובמיוחד במקומות מסוימים כמו אזור ירושלים. זהה "מכת עיר". בוגרים ונערים נוהגים באלימות קשה. הסיכון הטמון במשיהם מותיר אותן מוצעים. נהגי רכב תמים הופכים למטרה ניידת. כך בכוח, כך בפועל. כוחות הביטחון חשופים לסיכון מוגבר ומכוון דוקא בשל תפקידם.

בית המשפט אינו יכול לעמוד מנגד. העונש חייב להՐתיע. בנסיבות אלה, נדמה כי אין מנוס אלא להעלות את רף העונsha, כפי שביקשה התביעה בתיק זה בפני הערכמה המבררת. נציג המדינה אף הודיע כי אינו מגיש פסיקה באופן רחב, שכן המטרה היא להחמיר מעבר לעונש הנוהג.

כמובן, שיקולים אלה רלוונטיים אך יש לאזן אותם עם שיקולי עונשה מקובלים. הקטן אינו כבגיר, ברם אינו חסין בפני הטלת עונש מאסר בפועל, גם לתקופה של שנים. ועודין, העונש חייב להיות, ככל שניתן, תוצאה של תהליך

רצionarioeli המאפשר בקרה על מנת להבחן בין מקרה למקורה.

ambil להציג רשימה מצהה, לנוכח המאפיינים הייחודיים של עבירות מעין אלה, יש לשקלול, בין היתר, את הנתונים הבאים: האם הנאשם קטן או בגין; גלו של הקטין; חומרת המעשים והסעיפים בהם הורשע; הנזק הפוטנציאלי כתוצאה מעשי; הנזק שהתרחש בפועל; מספר המעשים; ואורך התקופה שבמהלכה בוצעו. ושוב, זאת לצד שיקולים "רגילים" כגון שיקום וuber פלילי. יחד עם זאת, נדמה כי חומרת המעשה תופסת מקום נכבד לנוכח המסוכנות הכרוכה בו.

בעניינו, מדובר בארבעה מקרים שהתרחשו על פני תקופה של כ-7 חודשים. המערער היה בן 17 בעת החל ביצועם. הסיכון הכרוך במעשי, לרבות זריקת קבוקי תבערה, חמור הוא.

4. בהינתן כל אלה, לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי לגורע על המערער עונש מאסר בפועל למספר שנים. אם בכלל זאת החלטנו להתערב ולהקל בענין העונש, שתי סיבות לדבר. האחת, צודק הסגנון כי יש לכבד את הכלל בענישה לפיו גם אם אם בית המשפט רוצה לקבוע רף ענישה חדש, יש לעשות זאת בהדרגתיות. בית המשפט המחוזי ציין את הכלל האמור, אך נראה כי במחבן התוצאה לא ניתן לו די משקל. השנייה, על מערער אחר בפרשה, בגין, נגזר על ידי מותב שונה עונש מאסר בפועל של 7 שנים, כאשר הורשע בסך הכל ב-15 אישומים, לרבות בעבירות של שימוש פיזי ורשלני בחומר נפץ, הצתה ו濟ור נשק (ח"פ 15-05-2016 57220 מדינת ישראל נ' עבاسي (30.5.2016)).ambil להיבע עדמה לגבי אותו מקרה, נראה כי יש חסר מידתיות מסוימת ביחס בין שני המעורבים לאור הפער במעשייהם ובנסיבות - בגין לעומת קטן. ודוק, הדגש מושם על כך שמדובר באירועים משותפים. לנוכח האמור ובנסיבות מקרה זה, יש לקבל את הערעור כך שייתן ביטוי לשיקולים אלה אך גם לצורך להחמיר בענישה במעשיים כגון אלה, גם כלפי קטן בן 17.

סוף דבר, הערעור מתתקבל באופן שעונש המאסר בפועל יעמוד על 3 שנות מאסר, תחת 4 שנות מאסר שנגזרו. יתר הוראות גזר הדין והעונשים שנקבעו בו עומדים בעינם.

ניתן היום, כ"א בתמוז התשע"ו (27.7.2016).

שפט שפט

שפט שפט

שפט שפט